

Iz uvodne drame v IMENIH IGRE,
PORTIMĀO;
str. 10 -12

/OSÈBE/

Beca

Urh

Zogi

Portimāo je kraj na južni obali Portugalske, v pokrajini Algarve. Prizorišče je soba, kamra, čumnata, mansarda, garsonjera. Čas dogajanja zdaj, tik pred koncem tisočletja.

Zogi Zakaj se, nekdo, umakne iz Slovenije v Portimāo? Portimōnjo. Kje sta,... Slovenija,.. in kje je Portimāo? Kdo se... umakne? Jaz, Zogi, ki se o tem sprašujem, se umakne. Ki se sprašuje, se umakne? Ali pa se,.. sprašuje Zogi, neko moje ime? Ki se z njim pogovarjam. In je en v Sloveniji in drugi v... Portimāu. Portimōnju? Tukaj sem. Da bi prodal. Ali vsaj prodajal. Robo. Na štantu. Uhane, zapestnice, ogrlice. Jih delam tudi sam. Shit.

Molk.

Torej ne zaradi droge ne zaradi ljubezni ne zaradi strahu niti... Ali pa? Leta enaindevetdeset,.. začelo se bo... da bojo najprej oropali zlatarne, sem bil,.. nobenega dvoma, da bo tako v Sloveniji. Prva vojna je bila to po letu... Zdaj so nanjo povsod pozabili. Po letu enain... Prva od vseh, ki sledijo, ne le v Evropi, na Balkanu. Konec sveta je tukaj. Kjer sem. Od mojega popka se krivi dol, stran od Gibraltarja, dol binglja, tja, tja, od celine stran, zeleno sivi, zgubljeno sinji Atlantik. Portugal. Portugalska. Kraj, Portimāo. Portimōnjo? Nekdo se umakne in igra sebe tu. In ima pri sebi konec in začetek sveta. In igra sebe.

Odro se vrata. Beca.

Beca Pred kom ga igra?

Zogi Zakaj?

Beca Se reče, čemú.

Zogi Čemu si torej prišla?

Beca Po robo.

Zogi S tem nimam nič.

Beca Sem prišla póte.

Zogi Aha.

Molk.

Beca Dolga vožnja.

Zogi Kratek vlak. Lišboa... Lagos... Portimônjo... Praja da Roša. Fotra,
pizda zrukana, bi ga morala že zdavnaj pod rušo.

Beca A midva?

Zogi Ti. Sama.

Beca Kdo pa si, da bi mi komandiral?

Zogi Špijonova hči.

Tu je zdaj Urh.

Urh Dober večer.

Daljši molk.

Beca Beca sem.

Zogi Ti nisi Beca. Ker,,.. zdajle si prišla kot neka druga. Od tiste, ki jo
poznam. Kot Beco. Dali so ti pa nekoč ime. Helena.

Urh Sem kozlal, na avionu. Madona.

Kratek molk.

Zogi A nista skupaj?

Beca Nič ne vem, da bi Urh,,.. o tem, da bi mi kakšen Urh sledil.

Urh Ko sva še hodila, si se takšnim,,.. si se lastnim stavkom režala.

Beca To je bilo pred tristo leti, Urh. Zdaj imam vero. Boga.

Urh Zaradi tvojih otrok sem za tabo.

Beca Saj niso tvoji.

Zogi Nista. Vem. Da sta bila dva.

Beca Še mož je.

Zogi Pri občevanju si bila vselej pozorna na to, da ne bi dobila otrok od
Ijudi, ki jih imaš rada. Da bi lažje obvladovala ljubezen. Zdaj pa se ti je
pritaknil, kot kaže, nekdo, ki te je s svojo nebogljenoštjo nategnil.

Urh Zogi, daleč si šel. In ne veš ničesar več.

Zogi Ja. Prišel sem do... Urugvajke. Pojd k njej. Po artičoke.

Beca Ne preklinjat, prosim.

Zogi Pejt pu artičoke, da boš vidu, kuko bliz sem. Artičokam.

Urh Sprenevedat se je začel. Zogi, to nisi ti.

Zogi O tem sem gledalcem že podal monolog. Takoj ko se je začelo.

Beca Kakšnim gledalcem?

Zogi Tem.

Beca Kje?

Zogi Tam.

Urh Temtam. Beca. Se mu meša?

Beca Aha.

Urh Zogi. Si rekел, da se je začelo. Kaj?

Zogi Tega pa ne vem.

Urh Jebi se.

Zogi Povej to gledalcem, če si upaš.

Beca Oni so množina.

Zogi Beca. Kje pa so?

Beca Če so množina, jih ne moreš vseh jebat.

Iz uvodne drame v IMENIH IGRE
P O R T I Mă O, zaključek;
str. 26

Urh Zakaj ni uspelo?

Beca Očiščenje?

Zogi Kaj?

Urh Da bi vaju dohitel.

Zogi Urh, ta hip si v moji glavi. Beca?

Urh Ne moreš si je več odtrgati.

Zogi Ker ne živim? Torej to ni igra?

Urh Bo treba spet vanj.

Zogi Tja. V srce?

Beca Ker verjamemo v svojo smrt?

Urh komaj slišen krik.

Beca Zogijeva pesem o hrupu.

Zogi O hrumu, Beca, trušču, Urh, o hrušču.

Iz smrti, trapa, kozel stari, gremo
tja, kjer, obsojeni na bitje srčno,
kosti še enkrat v nit življenja stremo,
iz molka otremo težo, kaplje v grušču.

Peščene ure, kot trojica v steklu,
življenja šale spremenimo v vice,
odhropemo v drugih, tujem peklu,
vrtince rajske in goreče ptice.

Besed podobe kot osebe žive
skoz vrata zrejo v nas in hkrati vase,
tuleči angeli iz dušne njive
izdremo kri, odpremo pot skoz čase.

Akord mesen je krog odrešen, dih,
drevo, trenutek tih in kriki mase.

Urh z violino stopi iz vrat. Beca za njim. Zogi ju povede k publiki.

* * * *